

מסורת הש"ס

כל המנחות פרק ראשון מנחות

עין משפט
זר מצוה

שָׁדָא אַ מַיַּי סִיּוּ מַהֲלֵי מַעֲשִׂיָק
 הַלְסֵה יֵה:
 מַה בַּ מַּיַּי סִיּוּ מַהֲלֵי כִיָּה
 מַהֲשֵׁה הֵל יֵה:

שיטה מקובצת

[illegible]

על דם האשם ועל מקום דם האשם צא אור. פירוש דלמאור
אליד ואליד על מקום או אליד ואליד כן על דם: **אמר** רבא
מאחר דכתב על דם ברי ובתיבא ימנית כדע על בהן ידו הימנית כו'
לפניה י. דנהי דעל כן דענו ודעירי לדרדין וללדין ואלדין מ"מ
ימנית למאי אלא אלא אמר רבא ד
יד לקמייה ד ימנית דשמן דמאורע
עשיר אלא על ג"ש דקמייה ודמאורע
עשיר לפרשה שנאמרה לשנות ק פירוש
הסוגיא ה"ל לפירוש הקונטרס וקשה
דמשמע לרבא דימנית דדס אלתערין
בין בעי בין בעשיר וחמאי לא ילפי
מהדדי כמו (נמי) דלדדין ונבדיר
דדדין וסוה לן למאורע דימנית דדס עשיר
הוי לפרשה שנאמרה ונשנית כמו
ימנית דשמן דעני ושמה לענין ימנית
ה"ל אהו ילפי לא לאו דהוי כמבי
נבדיר כיון דלחוקין דקמייה בפרקנטימיה
אע"ג דילפי מהדדי ללדדין וללדין דדדין
עוד קשה דמשמע שגא רבי ירמיה
להקשות לרבי יוחא ולפירוש הקונטרס
לא מקשי מידי ועוד קשה לה דלא
נקט ר' ירמיה נמי מתוך חזון ועוד
כיון דר' ירמיה לא בעי על כהן למה
לי אלא מכא דמבי על דם האשם ועל
מקום דם האשם אס כן הוה לי
למאורע מאחר דמבי על דם האשם
ועל מקום דם האשם על כהן למה לי
דקאמר רבא ויראה לפרס דפרין
שמוס דדריס עני יורא מכסו דכל כהן
צאמר קד אינו אלא יתין אס כן על
כהן ידו דהוי דומיא דקד לא הוה כרין
למכתב ימין ולפי הספריים גדרסין
במאורע ימנית למה לי לאו דוקא והוא
הדיו דהוי פרין קאמר עני אלא נקט
עשיר משום דלפילו בעשיר קשיא ליה
אמאי אלתערין חד להכשיר דלדין ומד
לפסול יציר דלדין פירוש ימנית דעשיר
ימנית דעני ואע"ג דימנית לא משמע
לא דלדין ולא יציר דלדין מייחורא
בעלמא דריס ובימליה דרבא גרסין
מאחר דמבי על דם האשם ועל מקום
דם האשם וכמא ימנית דסל כד משמע
עשיר ימנית דכחב בשמן דמאורע
וי עני למה לי ואליד יכול לישבו יפה
ולרין דקרקט זו: **שמואל** צאא
ארא. משמאל עני דעשיר קא צע
דקמא אלא לגופיה להכשיר שמאל
ומשני דלמא למעט ימין ולמישעט
אחר מישעט דגברי ימין און לדרוס
דא"כ לא לכתוב אלא חד והדר בעי
וארין שמאל למאי אלא היינו דעני:
וה"ר

האשם) חד להכשיר
צדדין יעל דם האשם
למאי אורו הני צריכי
האשם הוה אמינא
כתב רחמנא על מקום
קום הוה אמינא דוקא
הוה הציעה קמ"ל
יבא מאחר דכתיב על
[דם] האשם וכתביא
הימנית ועל בהן רגלו
מן דמאורע עשיר ועני
י"ד יד לקמיצה רגל
לרציעה שמאלית
אמר כי ישא בריה
דכהן במצורע שלא
ולא נתרבתה שמאל
ונתרבתה שמאל אינו
יודך שמאלית ו ויד
אמא "לכתבתא דבי ר'
שנאמרה ונשנית לא
שנאחדש בה "אמר
שמעון בן קיש כל
וכהונה אינה אלא
כהונה בעינן כרתיב
מאחר באצבעו וגמר
כל הכהן את אצבעו
לא כתיבא בה אלא
שמואל פסול אמר רבא
אמר ליה אביי הוה
דכתיב כהן כהונה
את הכל המזבחה
אברים לכבש ו ותנן
ובית עורה לחוץ כי
כהונה דברר המעכב
דבר המעכב כפרה
דכתיב והקריבו בהם
ודם ו קבלת הדם
פסל ורבי שמעון
מרת ר"ש תרתי בעי
ו התנאי ו"ש אמר
אינה אלא ימין אצבע
בעיא כהונה כהונ' בעי

מיותר למאי אחא: **שנאחדה בה**. בא ופרשה עני נאחדה קרבן
 כן [מכין] אצבע וכחשה כגון מטאת דכתיב ביה ולקח הכהן
 ומזאת עשר דכתיב ביה ועבל הכהן את אצבעו המינית (ויקרא ד)
 תמיד (דף לא): בהוללת אנדרס הרגל של ימין היה מוליך בשמאל
 נושא דבת אחת ודכתיב במדליף כבודי רישא ודאי רגל ב"א ימין
 בשמאל ואפי' דכתיב בזה כהן: ומשני לעולם או אצבע או כחשה.
 לאסוקי חולה דלא מעבדא דלפשר ב"א לפשוט ולחנח אלל הכנה כי
 דאי אפשר שלא יתקבל הדם בבלי וכמה בה כחשה וקריבוני די
 בגלתה הדם ותני רמי שמעון מכבדי קבלה בשמאל: **לרבי שמעון קאמר**.
 כי קאמר ריש לקיש או אצבע או כחשה לרנני ב"א קא אמר
 [ירי]: ומשני **אצבע לא כטיא כחשה**. דהויא דכתיב כטיא אפי'
 מחדש הפר וזהו באצבעו הרי אצבע בלא כחשה: **כחשה כטיא אצבע**.
 ב"א משום הרי מכבדי קבלה: **ככחשו**. ככחשו בבגדי הכהן:

פליג

מזמורה: חד. על כהן בין דיד
לקמן (דף נ.) על כסמוך
בין דיד בין דרגל לפסול יידי
ולא חתח: על דם האשם.

(6) (הרא) כתב על ד' צדדין וחד לפסול צידו
 (7) על מקום דם האשם
 (8) אי כתב רחמנא על
 אותיה אין נתקנה לא
 ואי כתב רחמנא על
 נתקנה אבל איתיה א
 על דם האשם: אמר
 דם האשם ועל מקום:
 ימינת ברם על כהן ידי
 הימנית (9) וכתובי בש
 למה לי אלא אמר (10)
 רגל לחליצה און
 (11) (12) (העני) למאי את
 דרב אידי ליפסול ימ
 תאמר ומה במקום
 תרבתה ימין במקום
 דין שנותרה ימין
 ורגל ימינת דעני למאי
 ישמעאל כל פרשה
 נשיגת אלא בשביל ד
 רבה בר בר חנה אמר
 מקום שנאמרה אצבע
 ימין קס"ד אצבע
 ולקח הכהן מדם
 ממצורע דכתיב (13)
 הימנית הרי קמצה
 כהונה ותנן (14) קמץ (15)
 או אצבע או כהונה
 הולכת אברים לככה
 דכתיב (16) והקריב הכהן
 ואמר (17) מר זו הולכת
 והרגל של ימין בשמא
 אמר (18) או אצבע או
 כהרה והרי קבלה (19)
 הוא וכתב בה כהונה
 אהרן הכהנים את
 (20) ותנן (21) קבל בשמא
 מכשיר לר' שמעון ק
 ומי בעי רבי שמעון ת
 כל מקום שנאמרה די
 אינה אלא ימין אצבע

וְאִידֵךְ שְׂמָלִית דַּעֲנִי. (ב)
 דָּלָה אֲחֵרִיק יִמִּין אֵלָּה
 דְּכִי יִמְנֹת הוּא דְגַמַּר (ב)
 זֶנְי יִמִּין: (ב) וּסְקֵן. בְּמִסְכֵּה
 אֲחֵרִים הֵאָלֶם וְהִרְגֵּל הֵאָלֶם
 הוּא הֵיךְ מוֹלֵךְ בִּימִין וְהֵאָלֶם
 כְּפָרֵה דְמוּיָה דְּהֵאָלֶם דְּמֵאָלֶם
 וְהֵאָלֶם קִלְקֵל דְּמֵאָלֶם כְּפָרֵה
 זֵנִים (יִקְרָא פֶּרֶשׁ ד) וְהֵאָלֶם
 אֲחֵרִי בְּעִי. אֲלֵכֶּה וְהֵאָלֶם
 דְּהֵאָלֶם דְּמֵאָלֶם (ב) וְהֵאָלֶם
 בְּאֲחֵרִי מוֹת (יִקְרָא ח) וְהֵאָלֶם
 אֲחֵרִי יִמִּין אֵלָּה אֵלָּה אֵלָּה

On the other hand, the

להן יד ורגל בדם האדם
 להסביר לדרין. של כהן דרר
 נגלו מטה מנשה: ודל. על כה
 להחמור כנגד הכסף של אל
 מקום דם האדם דעני:
 יגור מר קרלי למה לי
 בתניה להשמועני דיתן
 ואל אלנו אלל א' מקום
 סוה אמצא אפיס א' יתן
 השמן אלל נתקנה
 השמן: י' סוה חליה.
 והן ופסקל דרחמנא אמר
 כי לאטורע: על דם:
 וכסב ימנית כדס. למה לי
 נכתב בעיני שכן י' לא
 נכני ואלא בעיני דהי ע
 לאטורע דעני דשכיר
 יין ופסקל לדי לדרין אלל
 י' אלל אמר רבא. ליתא
 קמייה דשאל פקול
 נרגעש מחליית דלס כן
 דבין שמן דשכיר בין שמן
 י' אלל ימנית דשמן דשכיר
 י' חליה: יד י' לקמייה
 ע שכי יד היימניש) ללא
 תביב בקמייה ד' וימלא
 ט מה ד מתורע ימנית
 י' רגל. רגל. י' שמן
 יד למתורע חליה בגוויה
 רגל דכחיב נמי בחליה
 מעל רגלו (דברים טז) מה
 י' ימנית אף חליה ימנית:
 ע שכי ללא לאטורע אחי
 און דליעה דכחיב ורע
 ונו (שמו ט) מה דמתורע
 דלרעיה ימנית וכן גזירה
 ח"ב ח"ב דהתבין י'

ימים להו צרצח דרלוקן בל
ומרה ושנית לא נשנית
דשדיר [י] לחי אפא. דשדיר
למחי אלה צלחמא קמא
שמחית ואלא ימנית קמא
י: במקום [א] שפערבס
מן הכא דמחי לעיל
שכן שפערבס ימני להרי
ית אפערבס דשדיר גוטיה
והכחו צלחמא שפערבס
ואי קשיא הוי מישוט אחר
שפערבס הוי שפערבס קמא
לדיון קדימא לן ג"ש
קמיה הוי אפערבס ג"ש
[א] הוי כף דמחיה ימנית
למחיה שמחל להשדיר

[illegible]

1995-2004 22 22 10

[illegible]

ורדה אור השלם

בכח יתמי
הנכסיו
יתמי
לחם
מדרש
יתמי
דע
הבא
כח
לעמך
כח
קמך
לחם
דע
רגל
נחל
רגל
נחל

גליון הש"ס

יד יד להקציצת ע' לקמן
ט' ע"כ תוספות ד"ה ידן:

מוסף רש"י

[illegible]

(א) נראה ש-57 ל שלא נחשבה שתלם כגון בכל שאר הדפוסות יכו'.